

रविवारी जुलै 5, 2026

विषय — देव

सोनेरी मजकूर: स्तोत्रसंहिता 52: 1

"परमेश्वराचा चांगुलपणा निरंतर टिकतो."

उत्तरदायी अध्ययन: स्तोत्रसंहिता 19: 1-3, 7, 8

स्तोत्रसंहिता 20: 5-7

- 1 स्वर्ग देवाचा महिमा गातात. आणि आकाश देवाने आपल्या हाताने ज्या चांगल्या गोष्टी केल्या आहेत त्या दाखवते.
- 2 प्रत्येक नवा दिवस त्या गोष्टींबद्दल अधिक काही सांगतो आणि प्रत्येक रात्र देवाच्या सामर्थ्याची अधिकाधिक रूपे दाखवते.
- 3 तुम्हांला एखादे भाषण किंवा शब्द खरोखरच ऐकू येत नाही. तुम्हांला ऐकू येण्यासारखा एखादा आवाज ते करीत नाहीत.
- 7 परमेश्वराची शिकवण अतिशय योग्य आहे. ती देवाच्या लोकांना शक्ती देते. परमेश्वराच्या करारावर विश्वास ठेवणे शक्य आहे. त्यामुळे मूर्ख लोकांना शहाणे बनण्यास मदत होते.
- 8 परमेश्वराचे नियम योग्य आहेत ते लोकांना सुखी करतात परमेश्वराच्या आज्ञा चांगल्या आहेत त्या लोकांना जीवन जगण्याचा योग्य मार्ग दाखवतात.
- 5 देव तुम्हाला मदत करेल तेव्हा आम्हाला आनंद होईल. देवाच्या नावाचा जयजयकार करू या तुम्ही परमेश्वराला जे जे काही मागाल ते सर्व तो तुम्हाला देवो अशी मी आशा करतो.
- 6 परमेश्वर त्याने निवडलेल्या राजाला मदत करतो हे आता मला कळले. देव त्याच्या पवित्र स्वर्गात होता आणि त्याने स्वतःच निवडलेल्या राजाला उत्तर दिले. देवाने आपल्या महान सामर्थ्याचा राजाला वाचवण्यासाठी उपयोग केला.
- 7 काही लोक त्यांच्या रथांवर भरंवसा ठेवतात आणि काही आपल्या सैन्यावर विश्वास ठेवतात परंतु आम्ही परमेश्वराच्या, आमच्या देवाच्या नावावर विश्वास ठेवतो आणि त्याच्या नावाचा धावा करतो.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. स्तोत्रसंहिता 99: 5

5 परमेश्वर, आपला देव त्याची स्तुती करा आणि त्याच्या पवित्र पादासनाजवळ त्याची उपासना करा.

2. निर्गम 3: 1-7, 10, 13, 14

1 मोशेच्या सासऱ्याचे नाव इथ्रो असे होते. मोशे त्याची शेरडेमेंढरे चारणारा मेंढपाळ होता. एके दिवशी मोशे वाळवंटाच्या पश्चिमेला होरेब डोंगर म्हणजे सिनाय डोंगर ह्या देवाच्या डोंगराकडे आपली मेंढरे घेऊन गेला.

2 त्या डोंगरावर त्याने एका जळत्या झुडूपात परमेश्वरच्या दूताला पाहिले. मोशेन असे पाहिले की झुडूप जळत होते परंतु ते जळून खाक होत नव्हते तर जसेच्या तसेच होते.

3 तेव्हा मोशे स्वतःशी म्हणाला, हे झुडूप जळत असून जळून नष्ट का होत नाही हे मी जरा जवळ जाऊन पाहातो.

4 मोशे झुडूपाजवळ येत होता हे परमेश्वराने पाहिले. तेव्हा झुडूपातून देवाने मोशेला हाक मारून म्हटले, मोशे मोशे! आणि मोशे म्हणाला, मी इथे आहे.

5 तेव्हा परमेश्वर म्हणाला, तू आहेस तेथून झुडूपाजवळ येऊनकोस, तर तुझ्या पायातले पायतण काढ; कारण तू पवित्र भूमिवर उभा आहेस.

6 मी तुझ्या पूर्वजांचा म्हणजे अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांचा देव आहे. देवाकडे पाहाण्यास मोशेला भीती वाटली म्हणून त्याने आपले तोंड झाकून घेतले.

7 परमेश्वर म्हणाला, मिसरमध्ये माझ्या लोकांना कसा त्रास भोगावा लागत आहे; आणि मिसरच्या लोकांनी त्याचा कसा छळ चालविलेला आहे, हे मी पाहिले आहे; त्या लोकांच्या हाका मी ऐकल्या आहेत; लोकांचे हाल व दुःख मला समजले आहे.

10 तेव्हा मी आता तुला फारोकडे पाठवीत आहे! तर तू आता त्याच्याकडे जा! आणि माझ्या लोकांना म्हणजे माझ्या इस्राएल लोकांना मिसरमधून तुझ्या पुढाकाराने घेऊन ये!

13 मग मोशे देवाला म्हणाला, परंतु मी जर इस्राएल लोकाकडे जाऊन म्हणालो, 'तुमच्या पूर्वजांचा देव याने मला तुमच्याकडे पाठवले आहे; तर मग ते लोक विचारतील 'त्याचे नाव काय आहे?' मग मी त्यांना काय सांगू?

14 मग देव मोशेला म्हणाला, त्याचे नाव जो मी आहे तो मी आहेअसे आहे, हे त्यांना सांग. तू इस्राएल लोकांकडे जाशील तेव्हा 'मी आहे' ने मला पाठवले आहे असे त्यांना सांग.

3. निर्गम 4: 1-8, 10-12

- 1 मग मोशे देवाला म्हणला, तू मला पाठवले आहेस असे मी इस्राएल लोकांना सांगेन तेव्हा ते माझ्यावर विश्वास ठेवणार नाहीत; ते म्हणतील, 'परमेश्वराने तुला दर्शन दिले नाही.
- 2 परंतु देव मोशेला म्हणाला, तुझ्या हातात ते काय आहे? मोशेने उत्तर दिले, ती माझी काठी आहे.
- 3 मग देव म्हणाला, तुझ्या हातातली तुझी काठी जमिनीवर टाक. तेव्हा मोशेन तसे केले; आणि त्या काठीचा साप झाला. तेव्हा मोशे घाबरला व त्यापासून बाजूला पळाला.
- 4 परंतु परमेश्वर मोशेला म्हणला, तुझा हात पुढे कर व त्या सापाची शेपटी धर. तेव्हा मोशेने तसे केल्यावर त्या सापाची पुन्हा काठी झाली.
- 5 मग देव म्हणाला, ह्याप्रमाणे तुझ्या काठीचा उपयोग कर म्हणजे मग तू इस्राएली पूर्वजांच्या परमेश्वराला म्हणजेच अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव व याकोबाचा देव. याला भेटलास असा ते लोक विश्वास धरतील.
- 6 मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, मी तुला आणखी एक चिन्ह किंवा पुरावा देतो. तू तुझा हात झग्याच्या आत तुझ्या छातीवर ठेव तेव्हा मोशेने आपला हात झग्याच्या आत आपल्या छातीवर ठेवला; मग त्याने आपला हात बाहेर काढला तेव्हा त्यावर बर्फासारखे पांढरे डाग दिसले; असा त्याचा हात बदलून गेला.
- 7 मग देव म्हणाला, आता पुन्हा तुझा हात झग्याच्या आत तुझ्या छातीवर ठेव. तेव्हा मोशेने तसे केले. मग त्याने आपला हात तेथून काढला तेव्हा त्याच्यात बदल होऊन तो पुन्हा पूर्वी सारखा चांगला झाला.
- 8 मग देव बोलला, तू तुझ्या काठीचा चमत्कार दाखवल्यावरही जर त्या लोकांनी तुझ्यावर विश्वास ठेवला नाही. तर मग हा हाताचा चमत्कार दाखवल्यावर ते तुझ्यावर विश्वास ठेवतील.
- 10 परंतु मोशे परमेश्वराला म्हणाला, परंतु परमेश्वरा मी तुला खरे ते सांगतो; मी काही चांगला वक्ता नाही; मला लोकांसमोर कधीही नीट बोलता आलेले नाही. आणि आता तुझ्याबरोबर बोलल्यानंतरही नाही. तुला माहित आहे की मी सावकाश व अडखळत बोलतो आणि बोलताना मला योग्य, परिणामकारक शब्द सापडत नाहीत;
- 11 मग परमेश्वर त्याला म्हणाला, माणसाचे तोंड कोणी केले? माणसाला बहिरा, मुका, आंधळा किंवा डोळस कोण करतो? मीच की नाही? मी 'याव्हे आहे! होय ना?
- 12 तेव्हा मी सांगतो, तू आता जा. तू बोलत असताना मी तुझ्याबरोबर असेन. मी योग्य शब्द तुझ्या मुखात घालीन.

4. इब्री लोकांस 11: 1-3, 6, 24-27, 32-34

- 1 आता विश्वास म्हणजे, आम्ही जी आशा धरतो त्याबद्दलची खात्री, म्हणजे ज्या गोष्टी आपण पाहू शकत नाही त्याबद्दल भरंवसा असणे.
- 2 यासाठीच म्हणजे त्यांच्या विश्वासासाठीच देवाने पूर्वीच्या लोकांना उंचावले होते.
- 3 विश्वासामुळेच आम्हांला समजते की, या जगाची निर्मिती देवाच्या आज्ञेने झाली. म्हणून जे काही आता दिसते ते जे दिसत नव्हते त्यापासून निर्माण केले गेले.

- 6 आणि विश्वासाशिवाय देवाला संतोषविणे अशक्य आहे. कारण जो कोणी देवाकडे येतो त्याने असा विश्वास धरला पाहिजे की देव आहे आणि जे त्याला शोधतात त्यांना तो बक्षीस देतो.
- 24 विश्वासाने मोशेने जेव्हा तो मोठा झाला, तेव्हा फारोच्या कन्येचा पुत्र म्हणवून घेण्याचे नाकारले.
- 25 पापाचे अल्पकाळ टिकणारे सुख भोगण्यापेक्षा देवाच्या लोकांबरोबर त्रास सहन करण्याचे त्याने निवडले.
- 26 इजिप्त देशातील संपत्तीपेक्षा ख्रिस्तासाठी अपमान सहन करणे हे अधिक मौल्यावान आहे, असे त्याने मानले. कारण तो पुढे मिळणाऱ्या बक्षीसाकडे पाहत होता.
- 27 राजाच्या रागाची भिति व बाळगता, मोशेने इजिप्त देश सोडला. जणू काय न दिसणाऱ्या देवाला पाहत असल्यासारखा त्याने धीर धरला.
- 32 मी आणखी काय सांगू? गिदोन, बाराक, शमशोन, इफ्ताह, दावीद, शमुवेल आदि संदेष्टे यांच्याबाबत सांगू लागलो तर वेळ पुरणार नाही.
- 33 लोकांनी विश्वासाने राज्ये जिंकली, न्याय स्थापित केला, आणि त्यांना देवाची अभिवचने मिळाली, त्यांनी सिंहांची तोडे बंद केली.
- 34 त्यांनी अग्निचे सामर्थ्य नष्ट केले. तरवारीने मरण्यापासून बचावले. अशक्तपणात त्यांनी सामर्थ्य मिळविले. ते लढाईत सामर्थ्यशाली ठरले. आणि त्यांनी परकी सेना मागे हटविली.

5. स्तोत्रसंहिता 42: 5, 8 (परमेश्वर)

- 5 मी इतका दुःखी का आहे? मी इतका खिन्न का आहे? मी देवाच्या मदतीची वाट बघितली पाहिजे. त्याची स्तुती करण्याची संधी मला पुन्हा मिळेल. तो मला वाचवेल.
- 8 ... दररोज व रात्रीही परमेश्वर त्याचे खरे प्रेम दाखवतो म्हणून माझ्याजवळ त्याच्यासाठी एक गीत आहे व एक प्रार्थना आहे.

6. स्तोत्रसंहिता 106: 48

- 48 परमेश्वराला, इस्राएलाच्या देवाला धन्यवाद द्या. देव नेहमी राहात आला आहे आणि तो सदैव राहाणार आहे. आणि सगळे लोक म्हणाले, आमेन! परमेश्वराची स्तुती करा.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 587: 5-8

ईश्वर. महान मी आहे; सर्वज्ञ, सर्वदर्शी, सर्वकर्मी, सर्वज्ञानी, सर्वप्रेमळ आणि शाश्वत; तत्त्व; मन; आत्मा; चैतन्य; जीवन; सत्य; प्रेम; सर्व तत्त्व; बुद्धी.

2. 286: 16-20

सॅक्सन आणि इतर वीस भाषांमध्ये 'उत्तम' हा शब्द देवासाठी वापरला जातो. पवित्र शास्त्र घोषित करते की त्याने निर्माण केलेले सर्व काही, त्याच्यासारखेच, तत्त्वतः आणि कल्पनेने उत्तम आहे. म्हणून, आध्यात्मिक विश्व उत्तम आहे आणि ते जसा आहे तसा देवाला प्रतिबिंबित करते.

3. 330 : 25 (कल्पना)-27

वाईट आणि चांगले दोन्ही वास्तविक आहेत ही कल्पना भौतिक इंद्रियांचा एक भ्रम आहे ज्याचे विज्ञान खंडन करते. वाईट काहीही नाही, कोणतीही वस्तू, मन किंवा शक्ती नाही.

4. 113: 9-25

दैवी तत्त्वज्ञानाची मूलभूत तत्त्वे खालील चार स्वयंसिद्ध तत्त्वांमध्ये सारांशित केली आहेत जरी ही तत्त्वे उलटसुलट मांडली तरी, ती मांडणी आणि पुराव्याच्या बाबतीत जुळतील, आणि गणिताच्या आधारे सत्याशी असलेला त्यांचा अचूक संबंध दर्शवतील. डी क्विन्सी म्हणतात की गणिताला असा कोणताही आधार नाही जो पूर्णपणे तत्त्वज्ञानात्मक नसेल.

1. ईश्वर सर्वव्यापी आहे.
2. ईश्वर चांगला आहे. चांगुलपणा म्हणजे मन.
3. ईश्वर, आत्मा, सर्वस्व असल्याने, जड वस्तू अस्तित्वात नाही.
4. जीवन, ईश्वर, सर्वशक्तिमान चांगुलपणा, मृत्यू, दुष्टता, पाप, रोग यांना नाकारतो.—रोग, पाप, दुष्टता, मृत्यू, चांगुलपणा, सर्वशक्तिमान ईश्वर, जीवन यांना नाकारतात.

चौथ्या तत्त्वातील कोणत्या नकाराचे विधान सत्य आहे? दोन्ही सत्य नाहीत, असू शकत नाहीत. धर्मग्रंथानुसार, मला असे आढळते की ईश्वर सत्य आहे, "परंतु प्रत्येक [मर्त्य] मनुष्य खोटारडा आहे."

5. 387: 27-32

ख्रिस्ती धर्माचा इतिहास, मनुष्याला त्याच्या स्वर्गीय पित्याने, जो सर्वशक्तिमान मन आहे, प्रदान केलेल्या आधारभूत प्रभावाचे आणि संरक्षक शक्तीचे उदात्त पुरावे देतो; तोच मनुष्याला श्रद्धा आणि बुद्धी देतो, ज्याद्वारे तो केवळ मोहांपासूनच नव्हे, तर शारीरिक दुःखांपासूनही स्वतःचे रक्षण करू शकतो.

6. 200: 4-7

मोशेने राष्ट्राला भौतिक गोष्टींऐवजी आत्मिकतेने देवाची उपासना करण्याकडे प्रवृत्त केले आणि अमर मनाद्वारे प्रदान केलेल्या मानवाच्या महान क्षमतांचे उदाहरण घालून दिले.

7. 321: 6-2

हिब्रू धर्मनिर्माता, जो मंदभाषी होता, त्याला जे प्रकट होणार होते ते लोकांना समजावून सांगण्याची आशा सोडून दिली. जेव्हा ज्ञानाच्या प्रेरणेने त्याने आपली काठी खाली टाकली आणि तिचे सापात रूपांतर झालेले पाहिले, तेव्हा मोझेस त्याच्यापासून पळून गेला; पण ज्ञानाने त्याला परत येऊन सापाला हाताळण्याची आज्ञा दिली आणि मग मोझेसची भीती नाहीशी झाली. या घटनेत विज्ञानाची वास्तविकता दिसून आली. जड वस्तू ही केवळ एक श्रद्धा आहे हे सिद्ध झाले. ज्ञानाच्या आज्ञेनुसार, दुष्ट सापाचा दिव्य विज्ञानाच्या आकलनातून नाश झाला आणि हा पुरावा एक आधारस्तंभ ठरला. जेव्हा मोझेसच्या लक्षात आले की जे तो वरवर पाहत होता ते खरोखरच नश्वर श्रद्धेचा एक टप्पा होता, तेव्हा त्याच्या भ्रमाची त्याला घाबरवण्याची शक्ती नाहीशी झाली.

जेव्हा मोझेसने प्रथम आपला हात छातीत घातला आणि त्या भयंकर रोगाने बर्फासारखा पांढरा झालेला बाहेर काढला, आणि त्याच सोप्या प्रक्रियेने आपला हात त्वरित त्याच्या नैसर्गिक स्थितीत परत आणला, तेव्हा हे वैज्ञानिकदृष्ट्या सिद्ध झाले की कुष्ठरोग ही नश्वर मनाची निर्मिती आहे, जड वस्तूची अवस्था नाही. ईश्वराने दिव्य विज्ञानातील या पुराव्याद्वारे मोशेची भीती कमी केली होती, आणि त्याला अंतरात्म्याचा आवाज देवाचा आवाज वाटू लागला, जो म्हणाला: "असे होईल की, जर ते तुझ्यावर विश्वास ठेवणार नाहीत, आणि पहिल्या चिन्हाच्या आवाजाकडे लक्ष देणार नाहीत, तर ते दुसऱ्या चिन्हाच्या आवाजावर विश्वास ठेवतील." आणि पुढील शतकांमध्ये तसेच घडले, जेव्हा येशूने अस्तित्वाचे विज्ञान सिद्ध केले; त्याने आपल्या शिष्यांना पाण्याचे द्राक्षारसात रूपांतर करून मनाची शक्ती दाखवली, आणि मनाच्या श्रेष्ठत्वाचा पुरावा म्हणून त्यांना सापांना इजा न करता कसे हाताळावे, आजारी लोकांना बरे कसे करावे आणि वाईट शक्तींना कसे दूर करावे हे शिकवले.

8. 323: 13-18 (से ;)

अधिक जाणून घेण्यासाठी आपल्याला जे आधीच माहित आहे ते आचरणात आणले पाहिजे आपण हे लक्षात ठेवले पाहिजे की सत्य समजल्यावरच सिद्ध करता येते आणि चांगले सिद्ध झाल्याशिवाय समजत नाहीजर आपण 'थोड्या गोष्टींवर विश्वासूराहिलो, तर आपल्याला पुष्कळ गोष्टींवर शासक बनवले जाईल

9. 215: 15-21

आपल्याला कधीकधी असे वाटायला लावले जाते की अंधार प्रकाशाइतकाच खरा आहे; परंतु विज्ञान हेच सांगते की अंधार ही केवळ प्रकाशाच्या अनुपस्थितीची एक नश्वर जाणीव आहे, आणि प्रकाशाच्या आगमनाने अंधार आपले वास्तविक स्वरूप गमावून बसतो. त्याचप्रमाणे पाप आणि दुःख, रोग आणि मृत्यू हे जीवन

आणि ईश्वर यांच्या काल्पनिक अनुपस्थिती आहेत, आणि सत्य व प्रेमासमोर ते चुकीच्या कल्पनांच्या भुतांप्रमाणे पळून जातात.

10. 381: 4-19

तुम्ही आजारी आहात किंवा तुमच्या शरीरात एखादा रोग वाढत आहे, या भ्रमात राहण्यास तितकेच तयार असू नका, जितके पापाला काही आवश्यकता असतात या कारणास्तव पापी मोहाला बळी पडण्यास तयार नसता.

एखाद्या तथाकथित नियमाचे उल्लंघन करताना, तुम्ही म्हणता की धोका आहे. ही भीतीच धोका आहे आणि तीच शारीरिक परिणामांना कारणीभूत ठरते. नैतिक किंवा आध्यात्मिक नियम वगळता, वास्तविकतेत आपण इतर काहीही मोडल्याने दुःख भोगू शकत नाही. आत्मा अमर आहे आणि मर्त्य मन, मानव कोणत्या वेळी, कोणत्या काळात आणि कोणत्या प्रकारच्या रोगांनी मरतील हे ठरवू शकत नाही, या समजुतीने नश्वर विश्वासाचे तथाकथित नियम नष्ट होतात. देव नियमकर्ता आहे, पण तो क्रूर नियमांचा निर्माता नाही. अनंत जीवन आणि प्रेमामध्ये कोणताही आजार, पाप किंवा मृत्यू नाही आणि धर्मग्रंथ घोषित करतात की आपण अनंत देवामध्येच जगतो, वावरतो आणि आपले अस्तित्व टिकवतो.

11. 243: 25 (सत्य)-4

सत्याला चुकीची जाणीव नसते. प्रेमाला द्वेषाची भावना नसते. जीवनाचा मृत्यूशी काही संबंध नसतो. सत्य, जीवन आणि प्रेम हे स्वतःपेक्षा वेगळ्या असलेल्या प्रत्येक गोष्टीसाठी विनाशाचा नियम आहेत, कारण ते ईश्वराशिवाय दुसरे काहीही घोषित करत नाहीत.

आजारीपण, पाप आणि मृत्यू ही जीवनाची फळे नाहीत. त्या अशा विसंगती आहेत ज्यांचा सत्य नाश करते. परिपूर्णता अपरिपूर्णतेला जिवंत करत नाही. ईश्वर चांगला आणि सर्व अस्तित्वाचा उगम असल्यामुळे, तो नैतिक किंवा शारीरिक विद्रूपता निर्माण करत नाही; म्हणून अशी विद्रूपता वास्तविक नाही, तर ती एक भ्रम, चुकीचे मृगजळ आहे. दिव्य विज्ञान ही महान सत्ये प्रकट करते.

12. 278: 32-5

आपल्यासाठी सार काय असावे,—चूक करणारे, बदलणारे आणि मरण पावणारे, परिवर्तनशील आणि नश्वर, की अचूक, अपरिवर्तनीय आणि अमर? नवीन करारातील एक लेखक विश्वासाचे, जे मनाचा एक गुण आहे, स्पष्टपणे वर्णन करतो की, "ज्या गोष्टींची आशा केली जाते त्यांचे सार."

13. 368: 14-19

जेव्हा आपला विश्वास असत्यापेक्षा अस्तित्वाच्या सत्यावर, जड वस्तूपेक्षा आत्म्यावर, मरण्यापेक्षा जगण्यावर, आणि माणसापेक्षा देवावर अधिक होईल, तेव्हा कोणतीही भौतिक गृहीतके आपल्याला आजारी लोकांना बरे करण्यापासून आणि असत्याचा नाश करण्यापासून रोखू शकणार नाहीत.

14. 473: 7-10

ईश्वर-तत्त्व सर्वव्यापी आणि सर्वशक्तिमान आहे. ईश्वर सर्वत्र आहे, आणि त्याच्याशिवाय दुसरे काहीही अस्तित्वात नाही किंवा सामर्थ्यवान नाही.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6
